

ДЕМЬОХІНА О.О., доцент кафедри загальної економічної теорії НТУ «ХПІ»

ЄГОРОВА Ю.В., к.е.н., доцент кафедри економічної теорії ХНУБА

ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ІННОВАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ В УКРАЇНІ ЯК ОДИН ІЗ МОЖЛИВИХ ШЛЯХІВ ПОДОЛАННЯ КРИЗИ

Сучасний стан української економіки характеризується загальним спадом виробництва, низькою конкурентоспроможністю продукції, скороченням обсягів інвестування та іншими негативними кризовими явищами. Зазначається також, що економічна криза в країні поглиблюється зниженням інноваційної активності, що проявляється у відсутності зацікавленості більшості підприємств в здійсненні інноваційної діяльності, значному скороченні інноваційних розробок у всіх сферах та галузях виробництва, відсутності достатнього обсягу їх фінансування й зумовлено загальними недоліками державної інноваційної політики.

У той же час саме інновації здатні подолати кризу, забезпечити сталий економічний розвиток, створення нової конкурентоспроможної продукції, вихід на світовий ринок та стати основою інтенсивного економічного зростання. Відомо, що серед стратегічних напрямів подолання кризи у розвинених країнах світу визначений курс на інноваційний розвиток національних економік на основі впровадження передових науково-технологічних досягнень, відкритих інновацій, які мають соціальну спрямованість [1, С 280].

У зв'язку з цим формування моделі інноваційної економіки може розглядатися як один із можливих шляхів подолання кризи в Україні та постає найважливішим завданням антикризової політики держави.

Під інноваційною економікою мається на увазі така економіка, де інноваційними є не менш 40% продукції, що випускається [2]. Вона заснована на знаннях, інноваціях, на всебічному сприйнятті нових ідей, систем і технологій, на готовності та здатності їх практичної реалізації в різних сферах людської діяльності. Основними ознаками інноваційної економіки є:

- прискорена автоматизація та інформатизація всіх сфер та

галузей виробництва;

- створення і впровадження різноманітних інновацій у господарську практику;

- наявність функціонально повної інноваційної інфраструктури;

- розробка й використання нових ресурсозберігаючих технологій;

- наявність розвиненої фінансової системи, здатної спрямувати потік інвестицій в інновації;

- інтелектуальний капітал як базовий елемент національної інноваційної системи;

- наявність системи підготовки та перепідготовки кадрів.

Кризові явища в країні зумовлюють незадовільний стан, в якому знаходяться фундаментальні дослідження й розробки, науково-технічні й технологічні заділи, а також інтелектуальний капітал, що лежить в основі моделі інноваційної економіки.

Однією з актуальних проблем, що істотно гальмує формування моделі інноваційної економіки в Україні, є відсутність ефективної інноваційної стратегії, основу якої складає довгострокова інноваційна політика держави.

У цьому контексті, використовуючи досвід розвинених країн світу, на нашу думку, державою повинен бути виконаний комплекс таких основних заходів:

- детальна розробка програм і концепцій інноваційного розвитку з визначенням стратегічних цілей, ресурсів, термінів їх досягнення та виконавців;

- організація практичної діяльності державних органів щодо реалізації зазначеної програм і концепцій;

- законодавче закріплення інтелектуальної власності, що дозволить підвищити економічну мотивацію й збільшить кількість отриманих патентів;

- формування інноваційного потенціалу ринка праці;

- проведення незалежного аудиту існуючого технологічного рівня підприємств, системи управління якістю, систем проектування й розробки нової продукції;

- розробка спеціалізованих програм інноваційного розвитку підприємств з державною участю, що володіють високим потенціалом проведення науково-технічних досліджень, а також впливом на ринки інноваційної продукції;

- формування інститутів високорозвиненої інноваційної

інфраструктури;

- надання фінансової підтримки науковим інститутам для проведення НДДКР;

- забезпечення ефективної взаємодії з науковими організаціями, малими та середніми інноваційними компаніями.

Таким чином, створення необхідних умов для формування в Україні моделі інноваційної економіки не лише дозволить подолати кризові явища, а й забезпечити довгострокове економічне зростання та підвищити її конкурентоспроможність у світовій економіці.

Список літератури: 1. *Терьошкіна Н.С.* Кризові механізми та інноваційна стратегія // Економічні інновації. – 2013. – Випуск №53. – С. 277 – 285.; 2. *Молчанова О.П.* Проблеми формування в Україні інноваційних підходів у системі господарювання [Електронний ресурс] –Режим доступу: <http://www.eprints.kname.edu.ua> >5843...210-217. Молчанова О.П. pdf.

GOLOBOVA O.M., assistant of Management Department NTU «HPI»

LARKA N.I., professor of Economics and Marketing Department NTU «HPI»

INVESTMENT AND ENERGY PRODUCTIVITY TRENDS IN THE US

Over the past forty years, the United States made significant gains in energy productivity. U.S. economic output expanded more than three times since 1970 while demand for energy grew only 50%. The gains markedly accelerated after the oil shocks of 1973 and 1979 brought focus on America's energy demand and vulnerability to energy supply disruptions. The oil shocks prompted a variety of policies at the state, national, regional, and local levels and actions by governments, companies, and nonprofit organizations.

On a per capita basis, U.S. energy productivity and efficiency gains have muted the growth in energy use that might be expected as Americans have become more prosperous. Despite the growth in average home size, more and bigger vehicles driven more miles, and the rapid growth in all kinds of energy-consuming devices, from air conditioners to computers to air travel, energy used per American has actually decreased over the last several decades. In 1970 Americans consumed the energy equivalent of about 2,700 gallons of gasoline per person for all uses of energy. That rate of consumption